

13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα

Ἑρμούλου καὶ Στρατονίου μαρτύρων (†315).

Ἦχος πλ.δ΄. Ἐωθινὸν ια΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.δ΄ Γα ρ

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα
τι Κυ υ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νσ σθ Κυ ρι
ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θηπρο σκυνη
σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νηπρο σεμαρ τυ
ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ο νο μα ζσ σα
και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε
βαι ου του λο ο γσ το α σφα λες ο ε πι φα νεις
Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
ξα α σοι οι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ρ

Α νεστης εκ νε κρων η ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α

παυ σα σθε των δα κρουωντοις α πο στο λοιςευ αγ γε ε
 λι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουουσαι ο τι α νε
 στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας
 σωσαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος Νη ς

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως
 ταις ο σι ι αις προ σε ε ταξας γυ ναι ξι κη ρυ
 υ ξαι την ε γερσιν α πο στο λοιςως γε γρα πται και δρο
 μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν
 τω τα φω ο ρων κα τε πλη τε το ο θεν και κα τει δε ε
 τα ο θε νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
 ματος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε
 βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
 ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ
 πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον. ᾠχος Πα ρ

Ο Δε σπο ο της ση με ρον εν Ι ορ
 δα νη ε πε ε ε ε στη βα πτι
 σθει εις εν υ दा सि υ πο τθ θει ς Προ
 δρο ο ο ο μθ α νω θεν ο Πα τη η ηρ
 δε προ σε μαρ τυ υ ρει ου τος ε στιν ο Υι
 ος ο α γα πη το ο ο ο ος μθ και το
 Πνευ μα ε πε φα α α νη εν ξε νη θε α πε ρι
 στε ρα ας επ αυ τον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος Γα ρ

Α νθρωποι το μνημα σου Σω τηρ ε σφρα γι σα
 α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ
 λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γερ
 με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις
 μα θη ταις σουου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η
 ζω η των α πα αντων και δι ε λυ θη τα δε σμα του

θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

Tα μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι σα

α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου

ον παυ σα σθε των δα κρου ων και αν τι λυ πης χα ραν

κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο τι α

νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας

σωσαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Ταχύ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Tα ρει θρα η γι α σας τα Ι ορ δα νει α το κρα

τος συ νε τρι ψας της α μαρ τι ας Χρι στε ο Θε ος η

μων υ πε κλι νας τη πα λα μη σε αυ τον τσ Προ

δρο μσ και ε σω σας εκ της πλα νης των αν θρω πων το

γε νος δι ο σε ι κε τευ ο μεν σω σον τον κο σμον

σδ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Τ ων α γγε λων ο δη η η μος ²² κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε ²² ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα ⁹ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ²² την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα ²² και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα ⁹ και εξ ⁶

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ²² προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

²² προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γη θ θ θ σαι ⁹

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ²² θρη νθ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θθ θ θ θ σαι ²² προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τεθ ⁹ ε νη χθν το αγ γε ε ε λθ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νθ ²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι

Π ρο σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ
Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα
φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο την τε κθ θ θ σα τον Α δα μι α
μαρ τι ι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε
ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι
λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω
η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ
σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^{v'} ₂₂ A
 λλη λϑ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
 ος ^u _q

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^{v'} ₂₂ A
 λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ¹/_χ
 ο ο ο ο ος ^u _q

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή, ᾠχος πλ. δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος πλ. δ' Νη ρ

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει
^ρ
 ρα ζει ταις η δο ναισφλεγει με ε γω δε πε ποι θωσ εν
 σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^{v'} ₂₂

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ

φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ

το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο

πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι

δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει

ει και κο λα σει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ
χει το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχεσ κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α ναρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γρ ο
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τ ε το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον

κυ ρι ως ^v ρζ

Τὸ Προκείμενον.

^v ρζ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ^Δ ρζ ο
Θε ος σου Σι ^ρ ων εις γε νε αν και γε νε αν ^v ρζ

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

^v ρζ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ^Δ ρζ
ο Θε ος σου Σι ^ρ ων εις γε νε αν και γε νε αν ^v ρζ

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

^v ρζ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ^Δ ρζ
ο Θε ος σου Σι ^ρ ων εις γε νε αν και γε νε α α
α αν ^v ρζ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος ^v ρζ Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ πα σα τον
 Κυ ρι χ ο ο ον Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα΄ 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσεν δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ

ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὄψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Ἰ Ἀ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτισμων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
 η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μονω η η μαρτον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ^Θ

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην ^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ^Θ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι ^Θ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

^Χ ^Θ

Ι δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι ^Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι Δ θ
πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να θ

Α πο ζρεψον το προ σω πον σδ α πο των α
μαρ τι ων μη Δ και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον θ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη θ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σδ Δ και
το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μᾶ

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου και πνευματι η γεμο νικωστηριξον

με

Δ ιδαξω ανθρωπους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την

δι και ο συνησθ

Κ υριεταχειλημου ανοιξεις και το

στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Ο τιειη θελησασθουσαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην

ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ
σα λημ ^Δ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^θ

T ο τε α νοι σασιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^{Ζ'}
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην ^{Ζ'} Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φ8 κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τ8ς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κ8 προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μθ

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,

καὶ ὁ ἀ' τῆς ἑορτῆς.

Ῥδὴ ἀ'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ

μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἐορτῆς ὁ α΄ κανὼν.

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Βάπτισμα ρύψις γηγενῶν ἀμαρτάδος.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ β΄. Ὁ Εἰρμός.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Δόξα.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐλῶ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Τὸν ρύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιώθη ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἄδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆι γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ΄. ᾠχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἰσχύν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἰσχύν ὁ διδούς, ...

Δόξα.

Στειρεύουσα πρίν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἢ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γὰρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν.

Μεγάλη φωνῆ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. ᾠχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὕμνουϊντάς σε· Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Καὶ τὸ κάθισμα τῆς ἐορτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον, περιβαλλόμενος, τὰ ρεῖθρα περιβάλλεται, τὰ Ἰορδάνεια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνωθεν μαρτυροῦντος, τοῦ Πατρὸς τῷ συνθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης· αὐτός ἐστιν ὁ φωτίζων, καὶ ἀγιάζων ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

*** * ***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου.

Στίχ. Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἐρμούλω, Στρατονίκω,
Κοινόν κατάπλουν εἰς βυθὸν ποιουμένοις.

Ἐρμυλον ἠδ' ἐτάρον δεκάτη πνίξε τρίτη Ἰστρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβεως.

Στίχ. Τὸν Ἰάκωβον, θνητὸν ὄντα τῇ φύσει,
Θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος ῥαβδιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ράβδοις Ἀθανάσιε σαυτὸν ἐκδίδως,
Σπεύδων θανεῖν μὲν, ζῆν δὲ πολλῶ κρειπτόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Παχώμιος καὶ Παπυρίνος ἐν ποταμῶ τελειοῦνται.

Στίχ. Τοιοῦτον εὔρε καὶ Παπυρίνος τέλος,
Οἶον σύ, Παχώμιε, βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τὰ Ἐγκαίνια τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, τῆς καλουμένης τοῦ Βαθέος ῥύακος.

Στίχ. Τιμῶντες ἐγκαίνια Μονῆς σου, μάκαρ,
Σὴν ἐξαιροῦμεν Ἡλιοῦ θείαν χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμος ὁ Καυσοκαλυβίτης, ὁ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω ἀσκήσας, κατὰ τὸ ,ατκ' (1320) ἔτος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Παρήλθε πάντας ἀρεταῖς ὁ Μάξιμος,
Κὰν τοῖς χρόνοις ἤσκησε νῦν τοῖς ἐσχάτοις.
Ἔχει Μάξιμον καὶ Ἄθως ἄνδρα μέγαν,
Μᾶλλον ἄγγελον ἢπερ Καυσοκαλύβην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίου, Ἐπισκόπου Πικταβίου τοῦ ἐν Γαλλίᾳ, συναγωνιστοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ὡς ὁμοουσίῳ Πατρὶ Θεοῦ Λόγου,
Κῆρυξ Ἰλάριος, Φῶς ἰλαρὸν βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εἰρηνάρχου τοῦ Ῥοστώβ, εἰρηνικῶς τελειωθέντος ἐν ἔτει ,αχιϚ´ (1616).

Στίχ. Εἰρήνης ὁ φίλος καὶ ἐργάτης θεῖος,
Εἰρηναρχος νῦν ἐς αἰεὶ εἰρηνεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἐλεάζαρ τῆς ἐρημονήσου Ἄνζέρσκ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει ,αχνϚ´ (1656).

Στίχ. Εὐχῆς Ἰησοῦ ἀδιαλείπτου οἶκος,
Ἐλεάζαρος ἦν ἐν Ἄνζέρσκ ἀσκήσας.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην κοινὴν ἐπιτελοῦμεν τῆς ἀγίας οἰκογενείας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἧς τὰ μέλη· Βασίλειος καὶ Ἐμμέλεια οἱ γονεῖς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, Πέτρος ὁ Σεβαστείας, Ναυκράτιος Ὁσιος, καὶ αἱ Ὁσiai Γυναῖκες Μακρίνα καὶ Θεοσέβεια.

Στίχ. Γενεὰν γεραίρομεν ἡγιασμένην,
Ὅκτὼ θαυμαστῶν θεραπόντων Κυρίου.
Δεκάτῃ γε ὀκτάριθμον ὀμήγυριν αἰίδω.

Σημ. Ἀρχικῶς ἢ Ἀκολουθία (Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου) ἐποιήθη διὰ τὴν Γ´ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1999, ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἐορτασμοῦ ἢ Κυριακῆ μετὰ τὰ Φῶτα ἐκάστου Ἰανουαρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

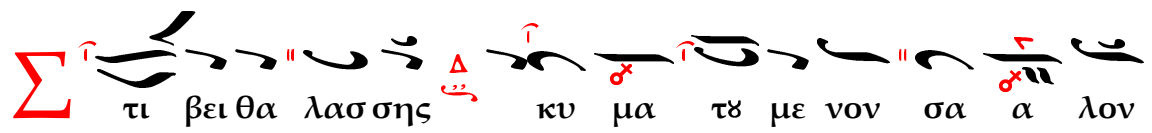
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

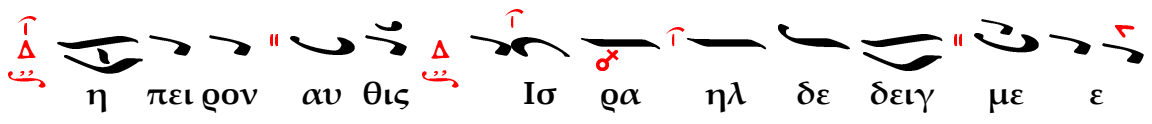
Τῶν Θεοφανείων (ιαμβικαί)

(Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεζαί, ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ιαμβικαί, τῇ δὲ 1η, 6η καὶ 14η Ἰανουαρίου ἀμφότεραι.)

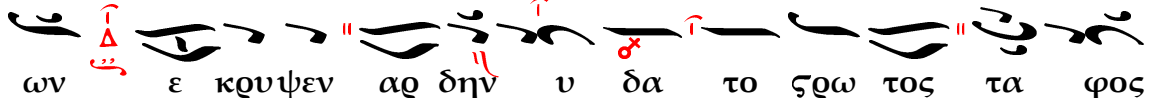
 Βου

ὠδὴ α´

τι βειθα λασσης κυ μα τσ με νον σα α λον

η πειρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δειγ με ε

νον με λασδε πο ο ντος τρι στατας Αι γυ πτι ι

ων ε κρυψεν αρ δην υ δα το σρω τος τα φος

ρω μη κρα ται α δε ξι ας τϷ Δε σπο τϷ
ὠδὴ γ'

Ο σοι παλαι ων εκ λε λυ με θα βρο ο χων
βο ρων λε ον των συν τε θλα σμενων μυ λας α
γαλ λι ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο μα
Λο γω πλε κοντες εκ λο γων με λω δι αν ω των προς
η μας η δε ται δω ρη μα των

ὠδὴ δ'

Π υρ σω καθαρθεις μυ στι κης θε ω ρι ι ας
υμ νων προ φη της την βρο των και νϷ ρι αν
ρηγ νυ σι γη ρυν Πνευμα τι κρο τϷ με ε νην σαρ
κω σιν εμ φαι νϷ σαν αρ ρη η τϷ Λο γϷ ω των δυ
να ζων τα κρα τη συ νε τρι βη

ὠδὴ ε'

Ε χ θρϷ ζο φω δες και βε βορ βο ρω με ε νϷ
ι ον καθαρσει Πνευμα τος λε λϷ με νοι νε
αν προ σωρ μισ θη μεν α πλα νη τρι ι βον α γϷ

σαν α προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι

την οις Θε ον κα τη λα γη

ὠδὴ δ'

μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω η

χω Πα τηρ ον γα ρο ο ος ε ε ξη ρευ ξα το

ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε λων

φω ταυ γος ε ξω ρα σεν αν θρω ω πων γε νης Λο

γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α

ὠδὴ ε'

ε φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας

ο της κα μι ι νη την με ταρ σι ον φλο γα

νε ρς φε ρα σαν ευ σε βεις κα τευ να α σας

την δυσ κα θεκ τον α χλυν εξ α μαρ τι ι ας ο

λην πλυ νει δε τη δρο σω τσ Πνε ευ μα α τος

ὠδὴ η'

Α ι νη μεν ευ λο γη μεν προ σκυ νη μεν τον Κυ υ

ρι ον υμ νη ντες και υ περ υ ψη ντες αυ τον εις

τῶν αἰώνων

Ελευθεράμενη κτίσις γνωρίζεται

υιοί δεφωτός οι πριν εσκοτισμένοι

μονοσσηναζιτῶ σκοτῶσθε προσταάτης νυν ευ

λογισθῆναι οὐκ ὠνόμαστον ἡ πριν

ταλαινάτων ἐθνῶν παγκληρίαια

αἰαἰ

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Πα

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐν

δοξοτέραν ἀσυγκρίτως Σεραφείμ τὴν ἀ

διάφθορον Θεὸν Λογοντέκτισαν τὴν ὀνόματι Θε

οτόκον σε μεγαλύνομεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Tην τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορας Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσθε
 οτοκον σεεμεγαλυνομεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Tην τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορας Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσθε
 οτοκον σεεμεγαλυνομεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Tην τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορας Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσθε
 οτοκον σεεμεγαλυνομεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας

ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν χειρῶν καὶ ἐν
δοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀ
διαφθορῶς Θεὸν Λογοντεύσαν τὴν ὀπίσθω
τοκὸν σεεμεγαλυνομένην

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν χειρῶν καὶ ἐν
δοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀ
διαφθορῶς Θεὸν Λογοντεύσαν τὴν ὀπίσθω
τοκὸν σεεμεγαλυνομένην

ὥδῃ θ'

Μεγαλυνοψυχὴ μὲς τὴν λυτρώσαμένην
ἡμᾶς ἐκ τῆς κатарᾶς
Βου

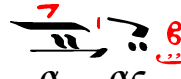
Ω τῶν ὑπερῶν τῶν τοκῶσθαυμασιῶν
Νυμφῶν παναγνῶν μητέρων εὐλογημένων δι
ἡσυχῶν παντελῶς σωτηριᾶς

 ε πα ξι ον κρο τῶ μεν ως ευ ερ γε τη δω ρον

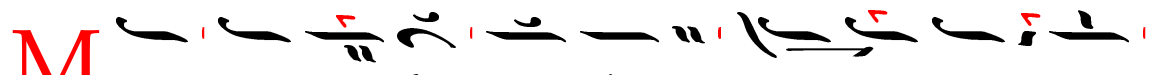

 φε ρον τες υμ νον ευ χα ρι στι ι ι α α α

 α ας

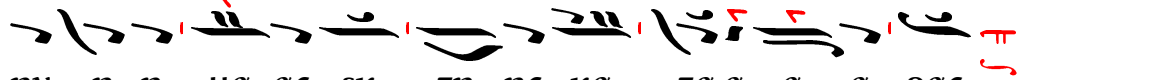

 Πα

M

 ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η

 μ ς τη ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε νη

 ην η η μα ας εκ τη ης κα τα α α α ρας

 Βου

Ω

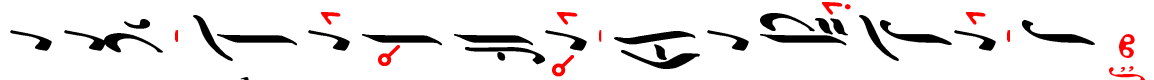
 τω ω ων υ πε ερ ν ς ς ς ςν τῶ το

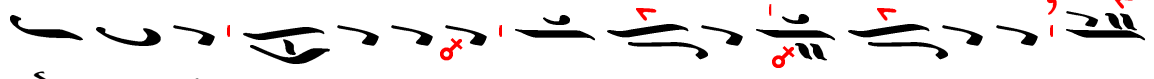
 κ ς σ ς ς θαν μα α α α α τω ων νυ

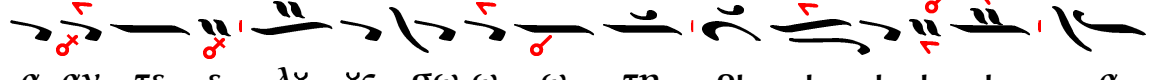
 υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε

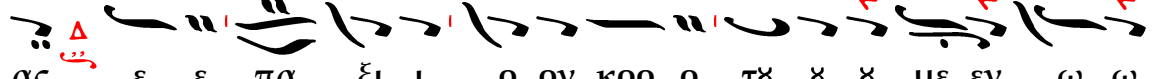
 ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη

 δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα

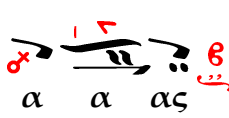
 α αν τε ε λ ς ς σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α

 ας ε ε πα ξι ι ο ον κρο ο τῶ ς ς με εν ω ω

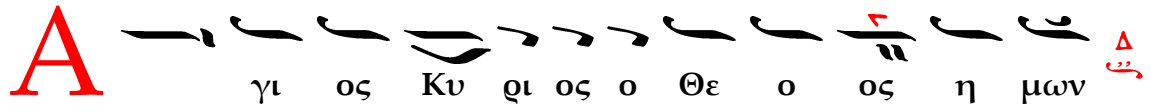
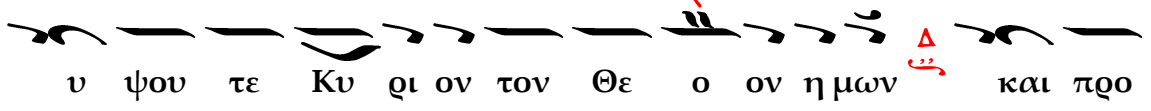
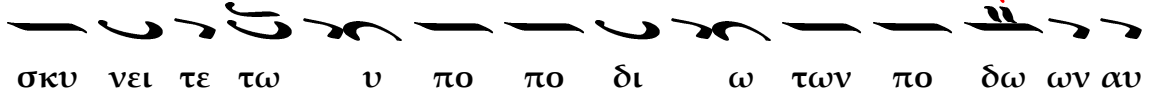

 ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ω

 ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον τε ε ες υ υ μνο

 ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι ι α α α

 α α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A (δίς)
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων
A
 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

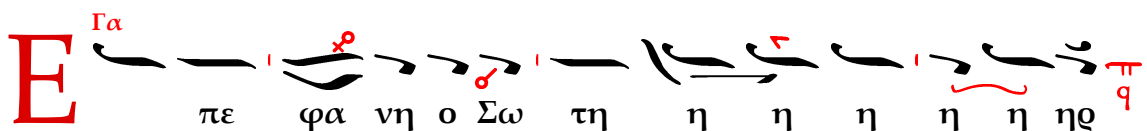

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

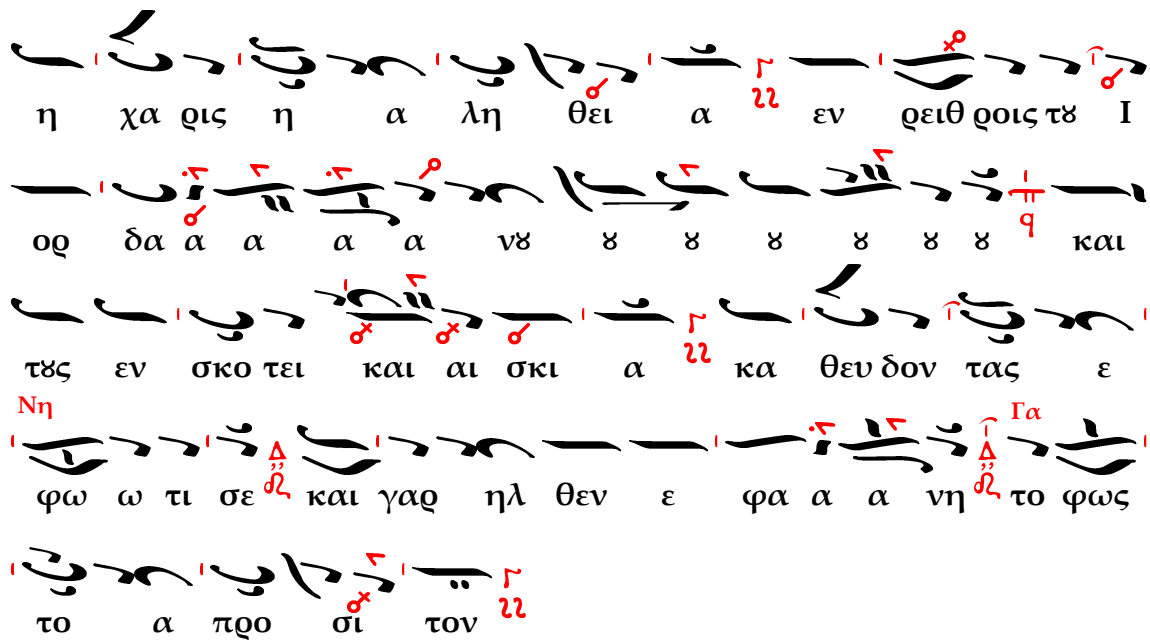
Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλᾶριον Ι'.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ
 τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ
 Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἵλκον
 ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς τὸ τρίτον,
 φανεῖς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, ἕξαποστειλᾶριον.

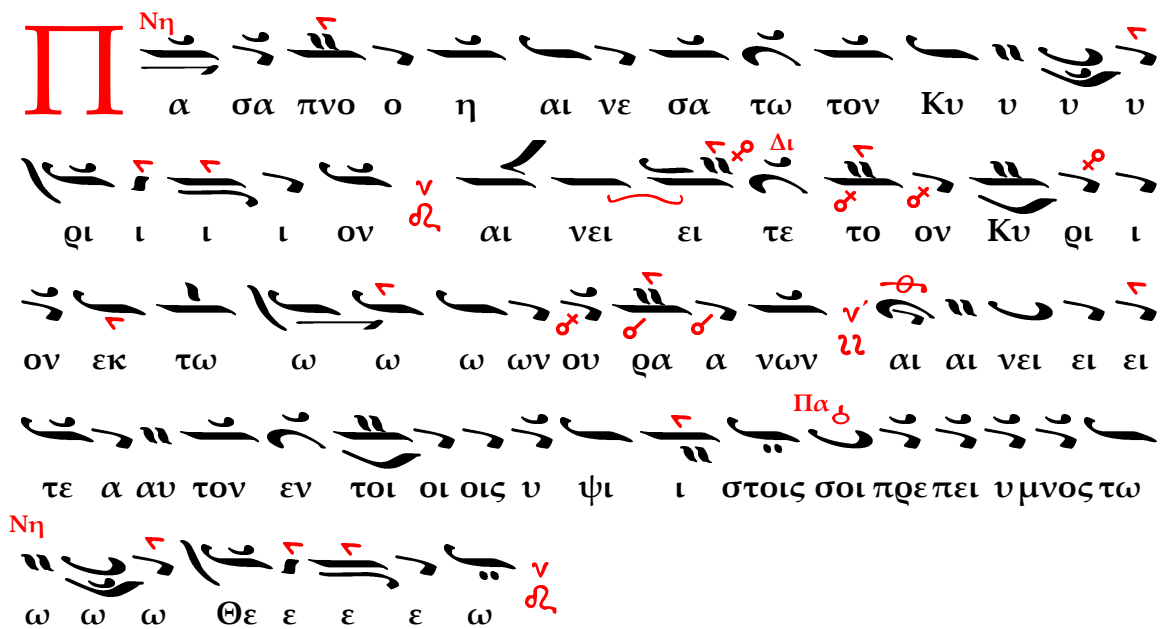
Ἦχος Γα ϕ

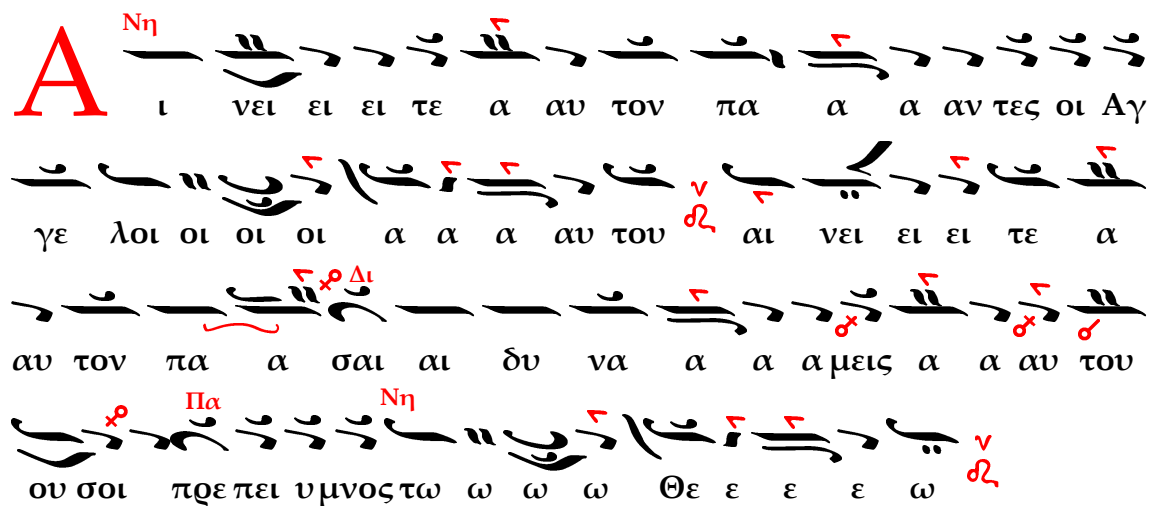
E ^{Γα}
 πε φα νη ο Σω τη η η η η η η η

 η χα ρις η α λη θει α εν ρειθ ροις τϵ Ι
 ορ δα α α α νϵ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ και
 τϵς εν σκο τει και αι σκι α κα θευ δον τας ε
 φω ω τι σε και γαρ ηλ θεν ε φα α α νη το φως
 το α προ σι τον

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

 α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει
 τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω
 ω ω ω Θε ε ε ε ω

 Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του
 ου σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

Α ι νει τε αυ τον η η λι ος και σε λη νη
αι νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων
και το υ δω ρτο υ πε ρ α νω των ου ρα νων αι νε
σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου

Ο τι αυ τος ει ει πε και ε γε νη θη σαν αυ
τος ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να τϷ αι ω νο ος προ στα γμα ε θε το και Ϸ πα
ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσσοι

Π υ ρ χα λα ζα χι ω ω ν κρου σα λ λος πνευ μα κα ται
γι ι δος τα ποι ον τα τον λο ο γον αυ τϷ

Τ α ο ρη και παν τες οι βϷ νοι ξυ λα καρ
πο φο ο ρα και πα σαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε
τα και πε τει να α πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον
τες και παν τες κρι ται γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με
τα νε ω τε ε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο
μα Κυ ρι ου ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ τς μο ο
νς

Η ε ξο μο λο γη σις αυ τς ε πι γης και
ου ρα νς και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ τς

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ τς τοις υι
οις Ισ ρα ηλ λα ω ε γ γι ζον τι αυ τω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι
νε σις αυ τς εν Εκ κλη σι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι
αυ τον και οι υι οι Σι ων α γαλλι α σθω σαν

επιτω βασιλει αυτων

Αι νεσα τωσαν το ονομα αυτς εν χο

ρω εν τυμ πανω και ψαλη ρι ι ι ω ψαλα τωσαν

αυ τω

Οτι ευδοκει Κυριος εν τω λαω αυτς

και υψωσει πραεις εν σωτη ρι α

Καυχησονται ο σοι εν δοξη και αγαλλι

α σονται επι των κοι των αυτων

Αι υψωσεις τς Θε εν τω λαω ρυγι αυτων

και ρομφαι αι δι στομοι εν ταις χερσιν αυτων

Του ποιησαι εκ δικησιν εν τοις εθνεσιν

ε λεγ μς εν τοις λαοις

Του δηησαι τς βασι λεις αυ των εν πεδαις

και τς εν δοξς αυ των εν χει ρο πεδαις σι δη ραις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δο ξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτισμων και φι λα ανθρωω πος

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσφρα γι

σαν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθαρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πληθοσθησμε γαλω συ νησαυ τσ

Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα

φην σου και την ε ε γε ερ σιν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Οαγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Καὶ τῆς ἑορτῆς, ἐκ τοῦ Μηναίου,
τῶν αἰνῶν τῆς Γ' Ἰανουαρίου

ὡς μεθέορτα, ἰδιόμελα δ΄.
Γερμανοῦ τοῦ Πατριάρχου.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν χ εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γαα α α νω

Φ^{Πα} ως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο σμω Χρι

στος ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι

φα νει εις Θε ε ο ος τς τον λα οι προ ο σκυ νη η η η

σω ω ω ω μεν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ χ πα σαπνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Π^{Πα} ως σε Χρι στε δε λοιπον δε ε σπο ο ο την α ξι

ω ως τι μη η η η σω ω ω ω μεν ο τι εν τοις

υ υ δα α σι παν τας η μας α α νε και αι αι αι

νι ι ι ι σας

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν χ ο Ι ορ χ δα νης ε στρα

φη εις τα οπιιισω

Συ εν Ιορδανη βαπτισθεις οσωτηη

ηρηηηημων ταρειθραηγι ασαστη

παλαμητδδλχειροοθετδδδδ

μεεεενοσ και ταπαθητκοοοοσμηδ

ιωωωμεεενοσ μεγατομυστηριοντης

οικονομιασσφιιλανθρωπε Κυριιε

δοοοοξαααασοι

Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σοί, Ἰορδάνη

εστραφης εις τα οπιιισω

Το αληθινον φως επεφαααη και πασι

τον φωτισμον δωρειειειειται βαπτι

ζεταιχριστοοοσμεθηημων οπασηςεπεκει

νακααθαροοοοτηηηηητος ενιησι

τον αγιασμον τωυυυδαααα

τι και ψυχων τδτοκαθαροσιιονγιιιι

νε ε ε ε ται ε πι γει ο ο ο ον το ο φαι νο
 ο ο με ε ε νον και υ περ τς ς ρα νς το ο νο ς
 ς ς με ε ε ε νον δι α λτ ρω σω τη ρι α
 δι υ δα τος το ο Πνε ε ευ μα δι α κα τα
 δυ σε ως η προς Θε ον η μων α νο ο δος γι ι
 ι ι νε ε ε ε ται θαν μα σι α τα ε ερ
 γα σ ς Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Με τα την εις Α α α δου ου κα θο ο δο ον
 και την εκ νε κρων α να α στα α α σιν
 θυ μου ντες ως ει ει κο ο ο ο ος ε πι ι
 τω ω χω ρι σμω ω ω ω ω Σου ου Χρι στε ε
 οι οι οι μα α θη η η η ται προς ερ γα σι ι
 ι ι α α α αν ε ε τρα α α α πη η η η σαν

και πα α α λιν πλοι οι οι οι α και αι δι ι κτυ υ

υ υ α και α α γρα ου ου δα α α μου αλ

λα συ υ Σω ω ω τερ εμ φα νι ι σθεις ως Δε σπο

της πα α αν των δε ξι οι οισ τα α δι κτυ υ α

κε λε ε ε ευ ει εις βα α α λειν και ην ο

λο γος ε ε ερ γο ον ε ε ευ θυς και πλη η

η η η η η η η η η η η η θο ος των ι χθυ

υ ω ων πο ο ο λυ και δει ει ει ει πνο ον

ξε ε ε νον ε τοι οι μον ε ε ε ε ε ε εν

γη η η ου με τα σχο ο ο ον των το τε

σου ου ου των μα α θη η η των και η μας

νυυν νο η η τως κα τα ξι ι ω σο ο ον ε ε εν

τρυυ φη η η σαι φι λαν θρω ω ω ω πε Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Και νυν...

Ἦχος Δι

Υπερ εὐλογῆμε ἐν ἡμεῖς παρχεις Θεο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ θ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

μου μεν σε δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι

δια την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης

Ιησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αιαιρωντας αμαρ

τι ιαστου κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ

δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος

αμηην

Καθε καστηνη μεραν ευλογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο οσμου ^ν_δ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως ^ν_δ

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο οσσου τοις γι νω

σκου σι σε ^ν_δ

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν_δ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ_δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^ν_δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην ^ν_δ

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν_δ

Ἀσματικὸν. ^ν_δ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ_δ Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ_δ Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τῶ α δε ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ

θρῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη

ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη

οι κῶ με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ γλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς} θ γλ

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ γλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριγ' (113).

Ἦχος Δι ς

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ

βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (ριγ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; (ριγ' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ριγ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριδ'(114).

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ' 1)

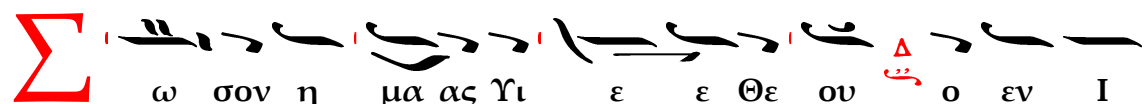

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι

 ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϛ βα πτι σθεις ψαλλον

 ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Στίχ. β. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. (ριδ' 2)

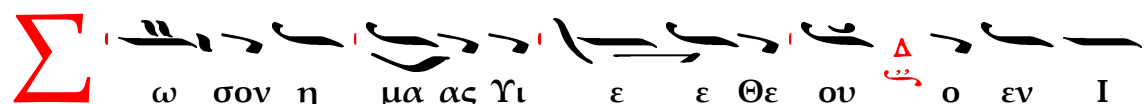

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι

 ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϛ βα πτι σθεις ψαλλον

 ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Στίχ. γ. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με. (ριδ' 3)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι

 ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϛ βα πτι σθεις ψαλλον

 ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Στίχ. δ. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. (ριδ' 5)

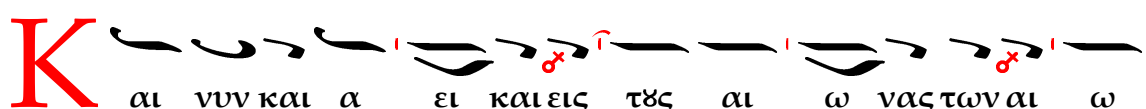

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι

 ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϛ βα πτι σθεις ψαλλον

 ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

 Κ αι νυν και α ει καιεις τϛς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

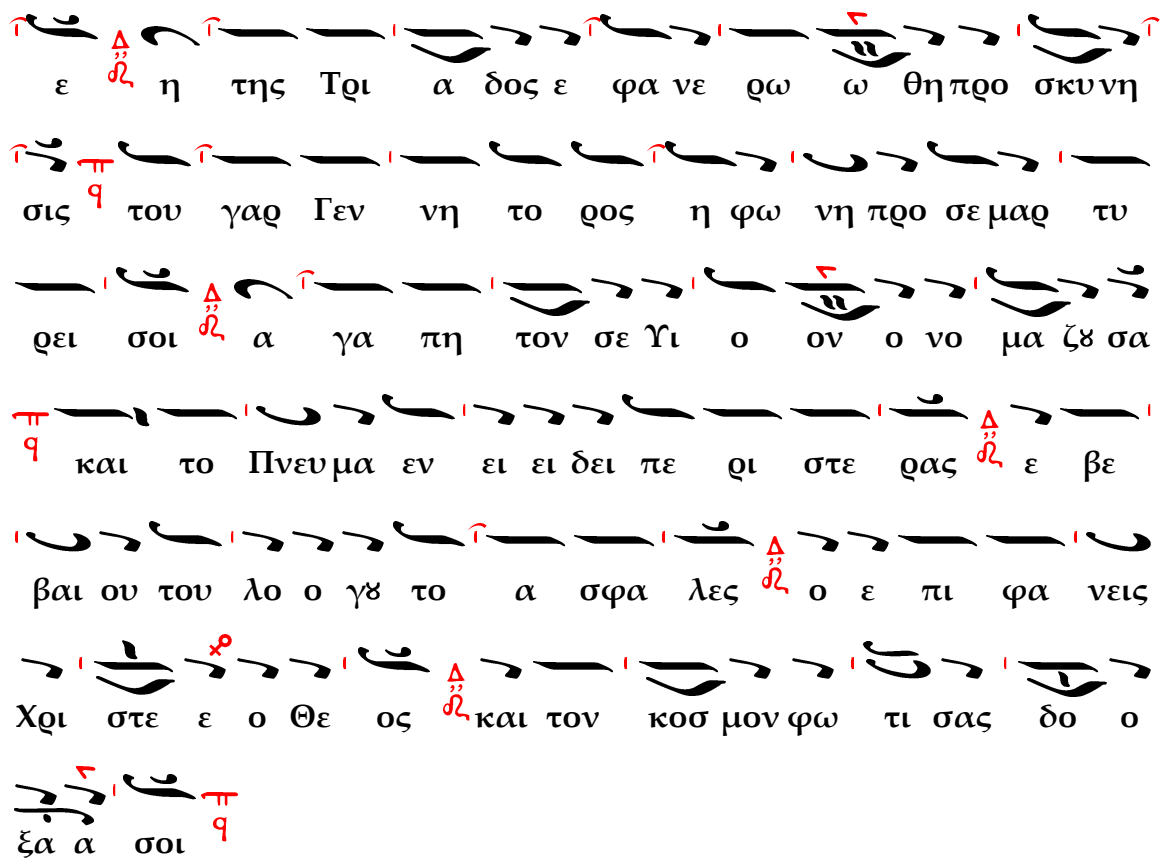
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

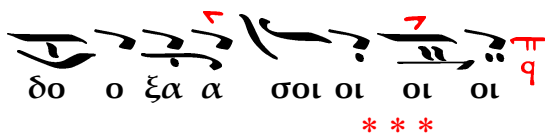
Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 2)

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 4)

Ἦχος 4 Πα φ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νῶ σῶ Κυ ρι

 ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θηπρο σκυνη
 σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νηπρο σεμαρ τυ
 ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζσ σα
 και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε
 βαι ου του λο ο γσ το α σφα λες ο ε πι φα νεις
 Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι

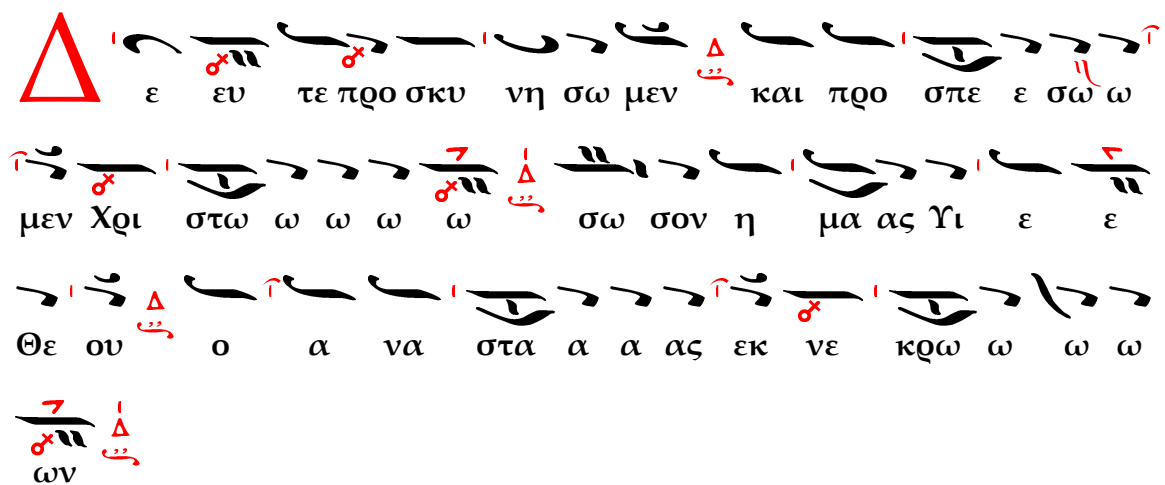
με τέλος:
 δο ο ξα α σοι οι οι οι
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

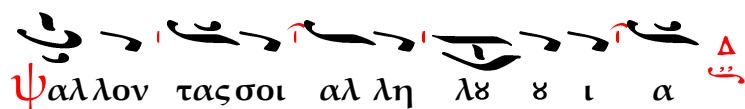
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ.

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος πδζ Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
 κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
 θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ η
 μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ζ̄ Πα ρ

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν σ σ Κ υ ρ ι
 ε η τ η σ Τ ρ ι α δ ο σ ε φ α ν ε ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η
 σ ι σ τ ο υ γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο ρ ο σ η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ
 ρ ε ι σ ο ι α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ο ν ο ν ο μ α ζ σ α
 κ α ι τ ο Π ν ε υ μ α ε ν ε ι ε ι δ ε ι π ε ρ ι σ τ ε ρ α σ
 β α ι ο υ τ ο υ λ ο ο γ σ τ ο α σ φ α λ ε σ ο ε π ι φ α ν ε ι σ
 χ ρ ι σ τ ε ε ο θ ε ο σ κ α ι τ ο ν κ ο σ μ ο ν φ ω τ ι σ α σ δ ο ο
 ξ α α σ ο ι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πδζ Γα ρ

Α γ ι ο ι Α ν α ρ γ υ ρ ο ι κ α ι α ι θ α α ν μ α τ ο υ ρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, Κοντάκιον.

Ἦχος Βου

Επε φανης ση με ρον τη οι κω με ε ε
 ε ε νη και το φως ο Κυ ρι ε ε ση μει ω
 θε ε φ η μας εν ε πι γνωσει υμνων τας σε Ηλ θες
 ε φανης το φωω στο α προ σι το ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Αα γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

Αγι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε
 ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η
 η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς λβ΄).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. ᾠχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ᾠὴ ὁ ψάλτης.

ᾠχος 4 Πα ρ

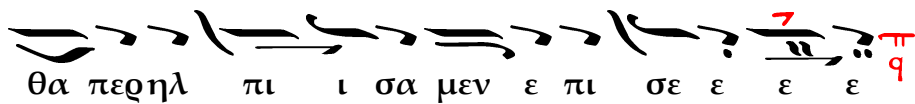
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μα ς κα
 θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μα ς κα
 θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μα ς κα

θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε ε

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἐφεσ. δ' 7-13)

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· «Ἀναβάς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις». Τὸ δὲ «ἀνέβη» τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβάς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πά φ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
Χ Τα ε λε η σϑ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει α α αν σϑ εν τω στο μα
 τι ι ι ι μϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α

Χ Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
 κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
 σθη σε ται η α λη θει α α α α σϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ματθ. δ' 12-17)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὀρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλείμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος ἰβ' Δι.

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πλ' Νη

O ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α α

α α α α α α Χε ε ε ε λιε ε ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι μ

μν υ υ υ υ υ υ μν υ υ στι ι κω ως ελ κο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον τε ες

και αι αι αι τη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω

ω ω Τρι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α τρι α α α α α α δι τον τρι σα α

 α γι ο οον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε λιε ε

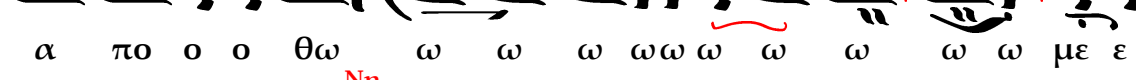
 ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α

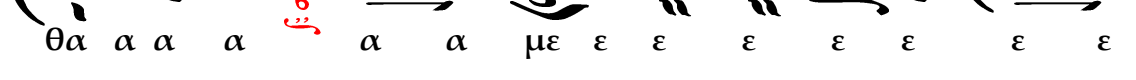
 α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι

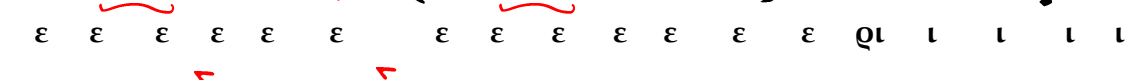
 ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η η η

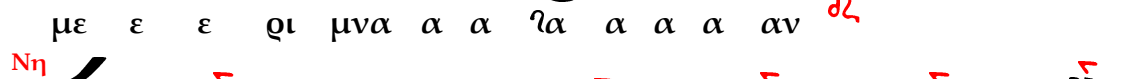
 α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

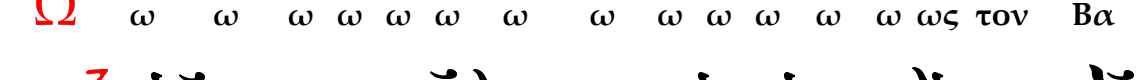
 θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε

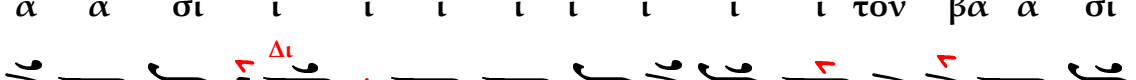
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

 με ε ε ρι μνα α α α α α αν

 Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

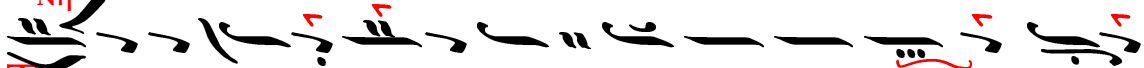

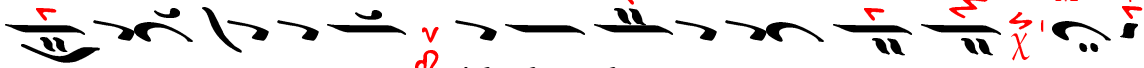

 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

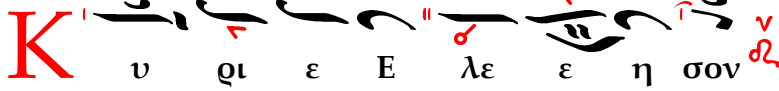
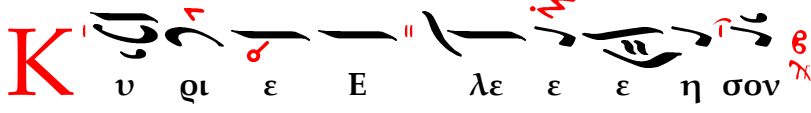
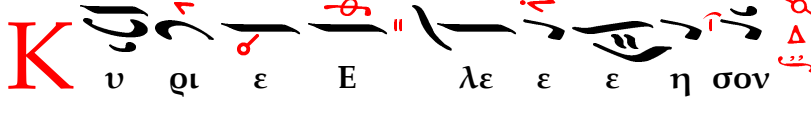

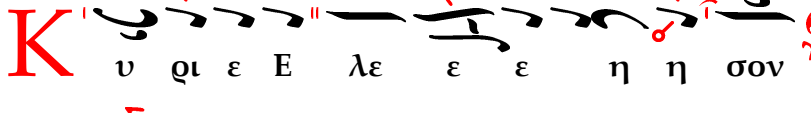
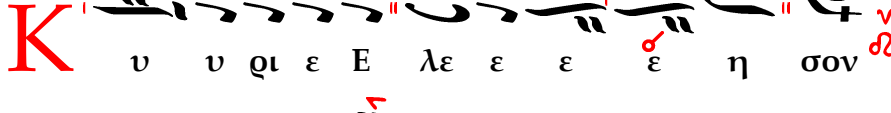
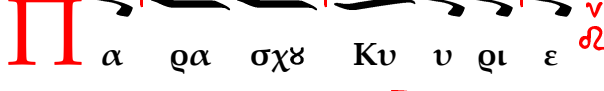
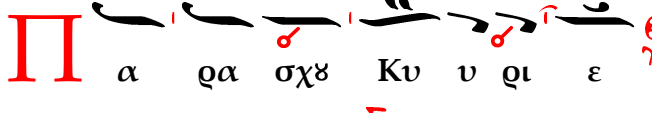
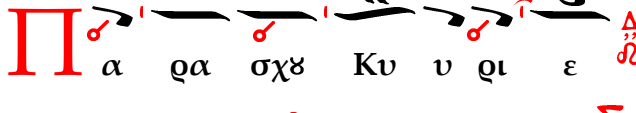

 ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

 α α α α α των ο ο ο λων υ πο δε

 ξο ο ο με ε νοι οι οι οι ν
δλ
Nη

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α
Πα

 α α α τως Δ
δλ δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε
Nη

 ε σι ι ι ιν ν
δλ Αλ λη λου ου ι ι ι M
χ α α

 α α α α α ν
δλ

Ἦχος πδλ Nη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ν
δλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ε
χ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
δλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν
δλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε
χ

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν
δλ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ν
δλ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ε
χ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε Δ
δλ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε Δ
δλ

Π α ρ α α σ χ ς Κυ υ υ ρι ε

Π α ρ α α σ χ ς ς Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι σ ς

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σ χ υ υ ς μ ς Κυ ρι ο ς ς ε ε ρ ε ω μα α α μ ς ς

ς ς ς και κα τα φυ γη η μ ς και αι αι ρυ

υ ς η η ς μ ς

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σ χ υ υ υ υ υ ς μ ς

Κυ ρι ο ο ς ς ε ε ρ ε ω ω μα α α μ ς ς ς ς ς

και κα τα φυ υ γη η η η μ ς ς ς ς

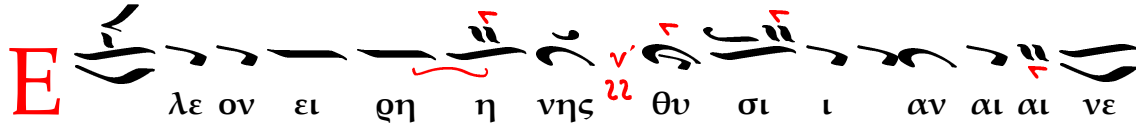
και αι αι αι ρυ υ υ ς η η η η ς μ ς

Π α τε ρ α Γι ο ν και Α α γι ο ν Πνε ευ μα

 Τρι α δα ο μο ο ς σι ον και α α χω ω ρι ι
 ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

 λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε
 ε σε ε ως

 αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

 ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

 α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος Σα
 ββα ωθ ^{v'}₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η
 της δο ξης σθ ^{v'}₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{v'}₂₂ ευ
 λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ς ^{v'}₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι
 ι σοις ^{v'}₂₂

A α α μη η η η ην ^{v'}₂₂ ή άλλως

A α α α μη η η η ην ^{v'}₂₂

A α α α μη η η η η η η η η ην ^{v'}₂₂

Σ ε υ υ μν ς ς μεν ^{v'}₂₂ σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν ^{v'}₂₂ σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι

ε ^{v'}₂₂ και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς

ς ^{v'}₂₂ ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων ^{v'}₂₂

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω
ω ω ως ^v 22 μα κα α ρι ζει ειν σε ε ε ε
τη η ηην Θε ε ο ο το ο ο ο κον ^v 22 την α
ει μα α κα ρι ι ςο ον και πα να α
μω ω μη η τον ^v 22 και μη η τε ε ε ρα α α
α τϛ ς Θε ς ς ς η η η η μων ^v 22 την
τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ρϛ ς
βι μι και εν δο ο ξο τε ε ε ε ρα α αν
α συ υγ κρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων
Σε ε ε ε ρα α α α φιμ ^v 22 την α δι α α
φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο ο
ο γο ο ο ον τε ε ε ε κϛ ς ς ς σαν ^v 22
την ο ο ον τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο κον
^v 22 σε ε ε με ε ε ε γα α α α λυ υ
υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε

(-6-)

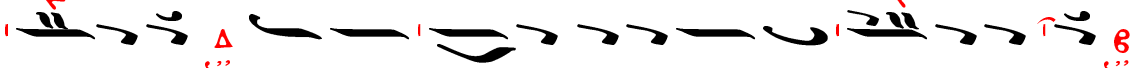

ε ε εν ν

Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας. Ἦχος πλ. δ'. Νη.

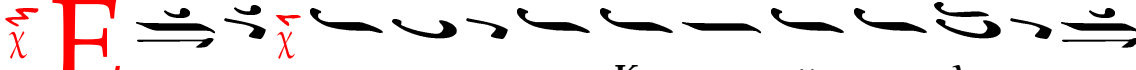

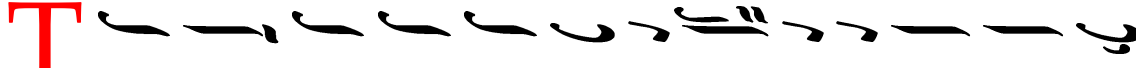

Νη
ν δλ Α ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω ως ν 22
μα κα ρι ι ι ζει ειν σε ε π 9 την Θε ε ο το
ο ο κο ον ν δλ την α ει μα κα ρι στο ον και
πα να μω ω μη η το ο ον ν 22 και μη τε ε ε
ρα α του ου Θε ου ου η η μων ν δλ την τι μι
ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι μι ν 22
και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν ν 22 α συγ
κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι μι ν δλ την
α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως ν 22 Θε ον Λο
ο γο ον τε κου ου ου ου ου σα α αν ν 22 την
ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον ν 22 σε
ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο
με ε ε ε εν ν δλ

Κοινωνικόν. Ναθαναήλ Νικαίας (ιζ' αιών).

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

 ως σε Κυρι ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ωσας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η

 με ε ραν με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

 αι ω ω νο ο ος